

126 éves a „Jó szerencsét!” köszöntés

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) választmányának 1894. április 7-én tartott gyűlésén Péch Antal tiszteletbeli tag javaslatára elfogadott Jó szerencsét! köszöntés évfordulóin – az 1994. évi 100.-tól kezdve – minden évben emlékülést szervezett az OMBKE és a BDSZ. 2020 januárjában már megkezdődött a 126 éves emlékülés szervezése és meghirdetése minden szakmai médiában. A szakmai előadásra dr. Kaderják Pétert, az Innovációs és Technológiai Minisztérium energetikáért és klímapolitikáért felelős államtitkárát, az emlékbeszédre dr. Szabados Gábort, az OMBKE ügyvezető igazgatóját, és a pohárköszöntőre Campanari Talabér Mártát, Várpalota polgármesterét kértük fel. Sajnos azonban a koronavírus közbeszólt és megjelent a kormányhatározat is a rendezvények tiltásáról, ezért az emlékülést – 1994 óta először – le kellett mondanunk.

Az 1994 és 2019 közötti rendezvények hagyományosan a várpalotai Jó szerencsét Művelődési Házban voltak, és a koszorúzások is ugyanott, a Bóna Kovács Károly (1897–1970) bányászktödésű szobrász és festőművész által készített, bányászt ábrázoló domborműnél. Az emlékülésen az utóbbi öt évben részt vett a művész két gyermeke is, és virágot helyeztek el az emlékműnél.

Az emlékülések mindig pohárköszöntővel és állófogadással zárultak, ami kiváló alkalom volt arra is, hogy rég nem látott kollégák, barátok eszmét cserélhettek, és a zárógondolat is minden évben az volt, hogy „Jövőre veled ugyanitt”. Sajnos az idén ez nem valósult meg, de reméljük, hogy 2021-ben már ismét folytatódik a hagyomány.

Dr. Horn János cikke alapján
összeállította BT

NEKROLÓGOK

Tóth Ferenc 1933–2019

2019 augusztusában, 86 éves korában elhunyt Tóth Ferenc okl. gépész üzem-mérnök, az Öntészeti szakosztály budapesti helyi szervezetének a tagja.

1933. szeptember 27-én született Debrecenben. Négy elemi és négy gimnáziumi osztály elvégzése után abba kellett hagynia iskoláit, mert pénzt kellett keresnie, mivel édesapja a fronton elesett. Előbb építőipari segédmunkás lett, majd 1950-ben a váci szakiskolába ment öntőtanulónak. Innen az Első Magyar Gazdasági Gépgyár (EMAG) öntödéjébe helyezték át. Itt szabadult fel, és a sorkatonai szolgálat letöltése után a csepeli Kossuth Lajos Technikumban levelező tagozaton szerezte meg a technikus oklevelet. Fél évvel a szakvizsga után technológusi beosztásban kezdte a műszaki értelmiségi pályát. Ezután többféle beosztásban tevékenykedett: üzem-technikus, üzemmérnök, főtechnológus, műszaki csoportvezető volt. Közben az EMAG-ból Híradástechnikai Gépgyár lett, de az öntöde maradt a régi, amelynek fejlesztésében, gépesítésében ő is tevékeny részt vállalt.

1975 őszétől a Vasipari Kutató Intézet munkatársa lett. Itt az Öntödei osztályon kezdett dolgozni öntőtechnikusként. Néhány hónap után művezető, majd az üzemmérnöki diploma megszerzése után a precíziós öntöde kutatója és vezetője lett. 1984. január 1-jén több munkatársával együtt áthelyezését kérte a Gépipari Technológiai Intézetbe,

ahol szintén precíziós öntési területen tevékenykedett kutatóként, később laborvezetőként.

1990-ben, a második porckorongsérvműtéte után leszázalékolták. Ezután még mintegy két évtizedig az autodidakta módon elsajátított számítástechnikai ismereteit is felhasználva műszaki szakértőként gépészeti tervek, öntéstechnológiák kidolgozásával, készítésével foglalkozott.

A 2008-as gazdasági válság után megfogyatkozott megrendelése mellett régi hobbjának, a rajzolásnak, fotózásnak és a számítógépes képalkotásnak, vagy ahogyan ő nevezte: a képek „átvárázolásának” hódolt. Alkotásaiból kiállításokat rendeztek többek között lakóhelyén, az Albertfalvai Közösségi Házban, a Bajza utcai Postás Művelődési Központban és nyugdíjas klubokban is.

Az Öntészeti szakosztályban a nyomásos öntészeti szakcsoport munkáját segítette, a budapesti helyi szervezet és a Vasipari Kutató Intézet nyugdíjas találkozóinak is lelkes fotósa volt.

Szeretett kollégáival együtt lenni, vendégszerető, jó közösségi ember volt. Temetésére október 16-án, a kelenföldi Szent Gellért Plébániatemplom urnatemetőjében került sor. Családja és barátai, volt munkatársai kísérték el utolsó útjára.

Kedves Feri kollégánktól ezúton is búcsúzunk egy utolsó Jó szerencsét! köszöntéssel.

LKK